

Πίνακας περιεχομένων

- [1](#)
- [2](#)
- [3](#)
- [4](#)
- [5](#)
- [6](#)
- [7](#)
- [8](#)
- [9](#)
- [10](#)
- [11](#)
- [12](#)
- [13](#)
- [14](#)
- [15](#)
- [16](#)
- [17](#)
- [18](#)
- [19](#)
- [20](#)
- [21](#)
- [22](#)
- [23](#)
- [24](#)
- [25](#)
- [26](#)
- [27](#)
- [28](#)
- [29](#)
- [30](#)
- [31](#)

Ιταλία

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 1927/1991 (ΦΕΚ 17/15.2.1991/τ. Α')

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, και του προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και του προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου, που υπογράφηκαν στην Αθήνα στις 3 Σεπτεμβρίου 1987, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ιταλίας, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής.

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο I Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης

Άρθρο 1 Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2 Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό του καθενός από τα συμβαλλόμενα κράτη ή των πολιτικών ή διοικητικών τους υποδιοικήσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, των φόρων στα συνολικά ποσά των ημερομισθίων ή μισθών που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις, καθώς και των φόρων στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι, στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελλάδας:

(1) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων

(2) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων

(3) η εισφορά για τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης που υπολογίζεται στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές, ανεξάρτητα αν παρακρατούνται ή όχι (στο εξής αναφερόμενοι ως «ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Ιταλίας:

(1) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (limposta sul reddito delle persone fisiche)

(2) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων (limposta sul reddito delle persone giuridiche), ανεξάρτητα αν παρακρατούνται ή όχι (στο εξής αναφερόμενοι ως «ιταλικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Άρθρο 3 Γενικοί ορισμοί

1. Στην παρούσα Σύμβαση εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο:

α) Ο όρος «Ελλάδα» σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία και περιλαμβάνει κάθε περιοχή, πέρα από τα χωρικά ύδατα της Ελλάδας, η οποία, σύμφωνα με το εθιμικό διεθνές δίκαιο και τους νόμους της Ελλάδας που αναφέρονται στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, καθορίζεται ως περιοχή, εντός της οποίας η Ελλάδα ασκεί δικαιώματα σχετικά με το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους.

β) Ο όρος «Ιταλία» σημαίνει τη Δημοκρατία της Ιταλίας και περιλαμβάνει κάθε περιοχή, πέρα από τα χωρικά ύδατα της Ιταλίας, η οποία, σύμφωνα με το εθιμικό διεθνές δίκαιο και τους νόμους της Ιταλίας που αναφέρονται στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, καθορίζεται ως περιοχή, εντός της οποίας η Ιταλία ασκεί δικαιώματα σχετικά με το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους.

γ) Οι όροι «ένα συμβαλλόμενο κράτος» και «το άλλο συμβαλλόμενο κράτος» σημαίνουν την Ελλάδα ή την Ιταλία, όπως το κείμενο απαιτεί.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρία.

στ) Οι όροι «επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους» και «επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

ζ) Ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τόπων εντός του ενός συμβαλλόμενου κράτους.

η) Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

1. Όλα τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία έχουν την ιθαγένεια ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη.

2. Όλα τα νομικά πρόσωπα, τις προσωπικές εταιρίες και τις ενώσεις που αποκτούν το νομικό τους καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν σ' ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη.

θ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

1. Στην περίπτωση της Ελλάδας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Στην περίπτωση της Ιταλίας, το Υπουργείο Οικονομικών.

2. Όσο αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής από ένα συμβαλλόμενο κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτό το άρθρο θα έχει εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλόμενου αυτού κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης.

Άρθρο 4 Φορολογική κατοικία

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους» σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του κράτους, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο κράτος αυτό μόνο όσον αφορά εισόδημα που προέρχεται από πηγές, μέσα σ' αυτό ή κεφάλαιο που βρίσκεται σ' αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

(α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους το οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

(β) Αν το κράτος, στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του, δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δε διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο συμβαλλόμενα κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

(γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους, του οποίου είναι υπήκοος. (δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο συμβαλλομένων κρατών ή κανενός απ' αυτά, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του κράτους, το οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5 Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση», σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως: α) έδρα διοίκησης β) υποκατάστημα γ) γραφείο δ) εργοστάσιο ε) εργαστήριο στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων. ζ) ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή συναρμολόγησης που διαρκεί περισσότερο από εννέα μήνες.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων, ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό διαφήμισης, παροχής πληροφοριών, επιστημονικών ερευνών ή παρεμφερών δραστηριοτήτων που έχουν προπαρασκευαστικό ή επιβοηθητικό χαρακτήρα για την επιχείρηση.

4. Ένα πρόσωπο που ενεργεί στο ένα συμβαλλόμενο κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου κράτους -πλην ανεξάρτητου πράκτορα στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 5 -θεωρείται ότι αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση της επιχείρησης στο πρώτο κράτος, εάν έχει εξουσιοδότηση και συνήθως την ενασκει στο κράτος αυτό για να συνάπτει συμφωνίες στο όνομα της επιχείρησης, εκτός αν οι δραστηριότητές του περιορίζονται στην αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

5. Μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους δε θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος απλώς και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

6. Το γεγονός ότι εταιρία, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί (αυτό και μόνο) να καθιστά την καθεμιά από τις εταιρίες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Κεφάλαιο III Φορολογία εισοδήματος

Άρθρο 6 Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα, που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή. Ο όρος περιλαμβάνει εν πάση περιπτώσει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την έγγαιο ιδιοκτησία. Επικαρπία ακινήτου και δικαιώματα, τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή πάγιες από την εκμετάλλευση μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων ή από την εκμετάλλευση του σχετικού δικαιώματος, θεωρούνται ως «ακίνητη περιουσία». Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου κράτους φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτήν εγκατάσταση.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3, εάν μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα συμβαλλόμενα κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτήν εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση, της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης εκπίπτονται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφόσον, συνηθίζεται σ' ένα συμβαλλόμενο κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δε θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που προέρχονται από τη μόνιμη

εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σ' άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8 Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Εισόδημα, που προκύπτει από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές, φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο είναι νηολογημένο το πλοίο.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, το εισόδημα που αποκτά μια επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο σ' αυτό το συμβαλλόμενο κράτος.
3. Το εισόδημα που αποκτά επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών του ενός συμβαλλόμενου κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.
4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 θα εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο, που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9 Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Αν:

α) επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου κράτους και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10 Μερίσματα

1. Μερίσματα, που καταβάλλονται από εταιρία η οποία είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο συμβαλλόμενο κράτος του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του κράτους, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται μ' αυτόν τον τρόπο δεν πρέπει να υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών. Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας) τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του κράτους, του οποίου η εταιρία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση τα μερίσματα φορολογούνται στο άλλο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

5. Αν μία εταιρία που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή

αποκτά εισοδήματα στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, το άλλο αυτό κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρίας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο κράτος.

Άρθρο 11 Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Μπορούν όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος εξαιρούνται της φορολογίας στο κράτος αυτό αν:

α) οι τόκοι καταβάλλονται από την Κυβέρνηση του συμβαλλόμενου αυτού κράτους ή από τοπική του Αρχή ή

β) οι τόκοι καταβάλλονται στην Κυβέρνηση του άλλου συμβαλλόμενου κράτους ή τοπική του Αρχή ή άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) που ανήκουν εξ' ολοκλήρου σ' αυτό το άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή τοπική του Αρχή ή

γ) οι τόκοι καταβάλλονται σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) για δάνεια που χορηγήθηκαν σε εκτέλεση συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των Κυβερνήσεων των συμβαλλόμενων κρατών.

1. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα, ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, είτε εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, και από κάθε είδους απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και κάθε άλλο εισόδημα το οποίο εξομοιώνεται, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του κράτους στο οποίο προκύπτει το εισόδημα, με εισόδημα προερχόμενο από δανεισμό χρημάτων.

2. Οι διατάξεις των παραγράφων από 1 μέχρι 3 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που

είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σ' αυτό και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση οι τόκοι φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

3. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος όταν ο καταβάλλον είναι το ίδιο το κράτος, μία πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο, που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει σ' ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

4. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε συμβαλλόμενου κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 Δικαιώματα

1. Δικαιώματα, που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Μπορούν, όμως, τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 4β του άρθρου αυτού να φορολογούνται επίσης και στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών καθορίζουν μ' αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 4α του άρθρου αυτού, τα οποία προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο κράτος, αν ο κάτοικος αυτός είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων.

4. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει:

α) πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών ή ταινιών και μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές

β) πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση, τα δικαιώματα φορολογούνται σ' αυτό το άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

2. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος όταν ο καταβάλλον είναι το ίδιο το κράτος, μία πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη, διατηρεί σ' ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

3. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων που καταβλήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός συμβαλλόμενου κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 13 Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Ωφέλεια από εκποίηση ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή καθορίζεται στο Άρθρο 6, μπορεί να φορολογείται στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος, του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14 Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Εισόδημα, που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες μη εξαρτημένες δραστηριότητες παρόμοιας φύσης, φορολογείται μόνο σ' αυτό το κράτος, εκτός αν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν αυτός διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αλλά μόνο κατά το ποσό που ανήκει σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15 Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης, που αποκτώνται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για εξαρτημένη εργασία, φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος. Αν η εργασία ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται απ' αυτήν μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο κράτος αν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν, συνολικά, τις 183 μέρες κατά το οικείο οικονομικό έτος και

β) η αποζημίωση καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εξαρτημένη εργασία που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16 Αμοιβές διευθυντών

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές, που αποκτώνται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους με την ιδιότητά του ως μέλους του διοικητικού συμβουλίου μιας εταιρίας η οποία είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

Άρθρο 17 Καλλιτέχνες και αθλητές

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από τις προσωπικές δραστηριότητές του που ασκήθηκαν στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή, με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18 Συντάξεις

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, οι συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για υπηρεσίες που προσέφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο σ' αυτό το κράτος.

Άρθρο 19 Κυβερνητικές υπηρεσίες

1.

α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από το ένα συμβαλλόμενο κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς αυτό το κράτος ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το κράτος.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του κράτους και: (i) είναι υπήκοος του κράτους αυτού, χωρίς να είναι υπήκοος του πρώτου μνημονευθέντος κράτους, ή (ii) δεν έγινε κάτοικος του κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2.

α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το ένα συμβαλλόμενο κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος, και κάτοικος, του κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20 Καθηγητές και διδάσκαλοι

Καθηγητής ή διδάσκαλος, ο οποίος επισκέπτεται προσωρινά ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη με σκοπό τη διδασκαλία ή τη διεξαγωγή έρευνας σε πανεπιστήμιο, κολλέγιο, σχολείο ή οποιοδήποτε άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα νόμιμα αναγνωρισμένο σαν τέτοιο και ο οποίος είναι, ή ήταν αμέσως πριν από την επίσκεψη αυτήν, κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, απαλλάσσεται της φορολογίας στο πρώτο μνημονευθέν συμβαλλόμενο κράτος για την αποζημίωση γι' αυτήν τη διδασκαλία ή έρευνα.

Άρθρο 21 Σπουδαστές

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του στο ένα συμβαλλόμενο κράτος κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο συμβαλλόμενο κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σ' αυτό το κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του κράτους αυτού.

Άρθρο 22 Άλλα εισοδήματα

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή ασκεί σ' αυτό το άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση το εισόδημα φορολογείται σ' αυτό το άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

Κεφάλαιο IV Φορολογία κεφαλαίου

Άρθρο 23 Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους και βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό κράτος.
2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία έχει κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.
3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από τα εν λόγω πλοία ή αεροσκάφη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό.

Κεφάλαιο V

Άρθρο 24 Αποφυγή διπλής φορολογίας

1. Συμφωνείται ότι η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται σύμφωνα με τις διατάξεις των κατωτέρω παραγράφων του άρθρου αυτού.

2. Στην περίπτωση της Ιταλίας:

Αν κάτοικος Ιταλίας αποκτά εισόδημα το οποίο φορολογείται στην Ελλάδα, η Ιταλία κατά τον καθορισμό των δικών της φόρων εισοδήματος, οι οποίοι αναφέρονται ειδικά στο άρθρο 2 της Σύμβασης αυτής, μπορεί να περιλάβει στη βάση πάνω στην οποία επιβάλλονται οι εν λόγω φόροι το εισόδημα αυτό, εκτός αν προβλέπουν διαφορετικά ειδικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

Στην περίπτωση αυτήν, η Ιταλία θα αφαιρεί από τους έτσι υπολογιζόμενους φόρους το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Ελλάδα αλλά κατά ποσό που δεν υπερβαίνει την αναλογία του προαναφερθέντος ιταλικού φόρου την οποία έχει το εν λόγω εισόδημα προς το συνολικό εισόδημα. Καμιά έκπτωση, όμως, δεν χορηγείται εάν το εν λόγω εισόδημα υπαχθεί στην Ιταλία σε παρακρατούμενο τελικό φόρο, ύστερα από αίτηση του λαμβάνοντος το εισόδημα αυτό, η οποία υποβλήθηκε σύμφωνα με τον ιταλικό νόμο.

3. Στην περίπτωση της Ελλάδας:

Αν κάτοικος Ελλάδας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Ιταλία, η Ελλάδα παραχωρεί:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Ιταλία

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στην Ιταλία.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στην Ιταλία.

Κεφάλαιο VI Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 25 Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός συμβαλλόμενου κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού κράτους κάτω από τις αυτές συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο συμβαλλόμενων κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος δε θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού κράτους με τις αυτές δραστηριότητες.

Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα συμβαλλόμενο κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 7 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 7 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτουν με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου κράτους.

Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου κράτους προς κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους εκπίπτουν για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης αυτής, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου κράτους.

4. Επιχειρήσεις του ενός συμβαλλόμενου κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο συμβαλλόμενο κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να

υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου κράτους.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 26 Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο συμβαλλομένων κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του συμβαλλόμενου κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του άρθρου 25, της αρμόδιας αρχής του συμβαλλόμενου κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε δύο χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου, η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών θα προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους επευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μία συμφωνία με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για

την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρο 27 Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των συμβαλλόμενων κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση, καθώς επίσης και για την αποτροπή της φοροδιαφυγής. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από συμβαλλόμενο κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου συμβαλλόμενου κράτους

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου συμβαλλόμενου κράτους

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 28 Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί λειτουργοί

Τίποτα σ' αυτήν τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή των προξενικών λειτουργιών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 29 Επιστροφή φόρου

1. Φόροι που παρακρατήθηκαν στην πηγή σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη επιστρέφονται με αίτηση του φορολογουμένου ή του κράτους του οποίου είναι κάτοικος, αν το δικαίωμα (του κράτους πηγής) προς φορολογία επηρεάζεται από τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.
2. Η αίτηση για επιστροφή υποβάλλεται μέσα στα χρονικά όρια που ορίζονται από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους, το οποίο υποχρεούται να ενεργήσει την επιστροφή και συνοδεύεται από επίσημο πιστοποιητικό του συμβαλλόμενου κράτους του οποίου ο φορολογούμενος είναι κάτοικος από το οποίο να προκύπτει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις νομιμοποίησής του να ζητήσει τις ελαφρύνσεις που προβλέπονται από αυτήν τη Σύμβαση.
3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών θα καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής του άρθρου αυτού, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 της Σύμβασης αυτής.

Κεφάλαιο VII Τελικές διατάξεις

Άρθρο 30 Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση αυτή θα επικυρωθεί και τα όργανα επικύρωσης θα ανταλλάγουν στη Ρώμη το ταχύτερο δυνατό.
2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ από της ημέρας ανταλλαγής των οργάνων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:
 - α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για ποσά (εισοδήματος) που αποκτώνται από τις πρώτης Ιανουαρίου 1984 και μετά
 - β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου 1984.
3. Η αίτηση για την κατά τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης επιστροφή ή πίστωση φόρου, ο οποίος καταβλήθηκε από κάτοικο ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη και αναφέρεται σε περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου 1984 και μέχρι τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης, υποβάλλεται μέσα σε δύο έτη από της ημέρας θέσης σε ισχύ της Σύμβασης αυτής ή από της ημέρας επιβολής του φόρου, αν αυτή είναι μεταγενέστερη.
4. Η υπάρχουσα «Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Ιταλίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους

φόρους εισοδήματος», που έχει υπογραφεί στην Αθήνα στις 19 Μαρτίου 1965, λήγει και παύει να έχει ισχύ μόλις τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση.

5. Σε περίπτωση που από τις διατάξεις της Σύμβασης του 1965 προβλέπεται φορολογική ελάφρυνση μεγαλύτερη εκείνης που προβλέπεται από την παρούσα Σύμβαση, οι διατάξεις αυτές θα συνεχίσουν να εφαρμόζονται μέχρι και την πρώτη φορολογική περίοδο που ακολουθεί μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 31 Λήξη

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη. Το καθένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά από περίοδο πέντε ετών από τη χρονολογία θέσης σε ισχύ της Σύμβασης. Στην περίπτωση αυτήν, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για ποσά (εισοδήματος) που πραγματοποιήθηκαν κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την επίδοση έγγραφης καταγγελίας.

β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την επίδοση έγγραφης καταγγελίας.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα την 3η Σεπτεμβρίου 1987 στην αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση της Για την Κυβέρνηση της

Ελληνικής Δημοκρατίας Δημοκρατίας της Ιταλίας

(υπογραφή) (υπογραφή)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

προσαρτώμενο στη Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής.

Κατά την υπογραφή της Σύμβασης που συνομολογήθηκε σήμερα μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν στις ακόλουθες πρόσθετες διατάξεις, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω Σύμβασης.

Συγκεκριμένα:

α. σχετικά με τις διατάξεις του Άρθρου 2, εάν μεταγενεστέρως επιβληθεί στην Ιταλία φόρος κεφαλαίου, η Σύμβαση θα έχει εφαρμογή και για το φόρο αυτόν·

β. αναφορικά με την παράγραφο 2 του άρθρου 5, εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων θεωρείται ως «μόνιμη εγκατάσταση» μόνο αν διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες·

γ. αναφορικά με την παράγραφο 3 του άρθρου 7, η έκφραση «έξοδα που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης» σημαίνει τα έξοδα που συνδέονται άμεσα με τη δραστηριότητα της μόνιμης εγκατάστασης·

δ. αναφορικά με το άρθρο 8, επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους που αποκτά κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές δεν υπόκειται σε κανένα τοπικό φόρο εισοδήματος στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος·

ε. ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10, μερίσματα που καταβάλλει εταιρία κάτοικος της Ελλάδας σε κάτοικο Ιταλίας φορολογούνται στην Ελλάδα σύμφωνα με τους νόμους της Ελλάδας, αλλά, εάν ο εισπράττων είναι δικαιούχος των μερισμάτων, ο επιβαλλόμενος φόρος δεν πρέπει να υπερβαίνει το 35 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εφ' όσον τα κέρδη εταιρίας κατοίκου Ελλάδας φορολογούνται μόνο στο επίπεδο των μετόχων·

στ. ο ελληνικός φόρος κεφαλαίου, που επιβάλλεται τηρουμένων των διατάξεων της Σύμβασης, συμψηφίζεται, με τον τρόπο που προβλέπει η παράγραφος 2 του άρθρου 24, με το φόρο κεφαλαίου που ήθελε μεταγενεστέρως εισαχθεί στην Ιταλία·

ζ. αναφορικά με την παράγραφο 1 του Άρθρου 26, η έκφραση «Ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία» σημαίνει ότι η διαδικασία του αμοιβαίου διακανονισμού δεν υποκαθιστά την εθνική διαδικασία επίλυσης της διαφοράς η οποία (εθνική διαδικασία) πρέπει να κινηθεί υποχρεωτικά πριν από τη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, σε περίπτωση που η αίτηση σχετίζεται με βεβαίωση φόρων, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης·

η. οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 29 δεν εμποδίζουν τις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών να ακολουθήσουν, με κοινή συμφωνία, άλλες διαδικασίες για την παροχή των φορολογικών ελαφρύνσεων που προβλέπει η Σύμβαση·

θ. οι αμοιβές που καταβάλλονται σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσφέρει:

1. στην περίπτωση της Ιταλίας, στους Ιταλικούς Κρατικούς Σιδηρόδρομους (F.S.), στη Δημόσια Επιχείρηση Ιταλικών Ταχυδρομείων (P.P.T.T.), στον Ιταλικό Οργανισμό Εξωτερικού Εμπορίου (I.C.E.), στον Ιταλικό Οργανισμό Τουρισμού (E.N.I.T.) και στην Τράπεζα Ιταλίας·
2. στην περίπτωση της Ελλάδας, στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδας (Ο.Σ.Ε.), στα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛ.ΤΑ.), στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), στον Οργανισμό Προώθησης Εξαγωγών (Ο.Π.Ε.), και στην Τράπεζα της Ελλάδος καλύπτονται από τις διατάξεις που αφορούν άσκηση λειτουργήματος κυβερνητικού χαρακτήρα και, κατά συνέπεια, από τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 19 της Σύμβασης.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στις 3 Σεπτεμβρίου 1987 στην αγγλική γλώσσα. Για την Κυβέρνηση της Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας Δημοκρατίας της Ιταλίας

(υπογραφή) (υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 30 αυτής και συγκεκριμένα για τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για ποσά (εισοδήματα) που αποκτώνται από της 1ης Ιανουαρίου 1984 και μετά, για τους λοιπούς φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1984.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Source URL: <https://www.taxexperts.gr/σαδφ/ιταλία>